

HOE PAKKEN WE HENRY AAN?

(So what do we do about Henry?)

Komedie in drie bedrijven

door

CHARLOTTE HASTINGS

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOE PAKKEN WE HENRY AAN? - SO WHAT DO WE DO ABOUT HENRY?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLOTTE HASTINGS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Elsie - ong. 25 jaar

Dino - ong. 30 jaar

Henrietta - tante van Dino (bijnaam: Henry)

Meredith Gane - nog vrij jonge dominee

Mevrouw Morris - middelbare leeftijd

Admiraal Featherstone - tussen 60 en 65 jaar

Delia - zus van Elsie

Rupert Dominic - jonge vrouw

Het toneelstuk speelt zich af in een villaatje in Cornwall (Engeland) bovenop de top van een klif aan zee.

Eerste bedrijf: Een avond in januari

Tweede bedrijf: scene 1: Een maand later, 11.00 uur 's morgens
scene 2: Ongeveer vijf weken later. Ochtend

Derde bedrijf: scene 1: Een maand later. Laat in de avond
scene 2: Juni. Vroeg in de avond

Tijd: Het heden

Als er de voorkeur aan wordt gegeven om het stuk in twee bedrijven op te voeren, moet de pauze ingelast worden na de tweede scene van het tweede bedrijf.

Noot van de auteur

Dit stuk is bedoeld als een komedie. Het draagt geen boodschap uit en is puur bedoeld om twee uur lang amusement te bieden. Daarom hangt veel af van het tempo waarin het stuk gespeeld wordt. Alle aanwijzingen voor de acteurs zijn daarop gebaseerd. Als de verenigingen die aanwijzingen op z'n minst proberen op te volgen, zal blijken dat iedereen steeds bezig is met alledaagse handelingen, en dit gecombineerd met de dialogen zou een "natuurlijk effect" moeten geven. De personages moeten niet te overdreven neergezet worden. De Admiraal bijvoorbeeld is eigenlijk een heer hoewel hij zeer bars gedrag vertoont. Zijn veranderende stemmingen worden duidelijk aangegeven. Dino is geen komisch figuur; hij is lui en charmant zoals getalenteerde mensen dat wel meer zijn, en eenmaal onder de invloed van de ambitieuze Rupert begint hij zich te ontwikkelen. Delia moet niet al te hysterisch worden, dan verliest ze de sympathie van het publiek. De maffe hoed van mevrouw Morris moet niet te bont gemaakt worden, dan wordt het ongeloofwaardig. Waar het om gaat is dat ze het ding altijd onder alle omstandigheden op heeft. Bovenal, Henry is niet echt bazig en bemoeizuchtig. Ze is een sterke vrouw die gewend is aan een georganiseerd leven. Misschien is het niet mogelijk om drie ingangen te realiseren op het podium. Het is dan ook mogelijk om de gordijnen naar de slaapkamer en die naar het atelier voor een verborgen nis te hangen waar de acteurs in kunnen wachten tot ze aan de beurt zijn.

Veel toneelverenigingen geven de voorkeur aan een stuk in twee bedrijven boven drie. Mocht dat het geval zijn, dan kan het tweede bedrijf bij het eerste aangesloten worden. Het wordt dan wel een tamelijk lang eerste bedrijf, bestaande uit drie scènes. In de toneelaanwijzingen staat precies aangegeven welke meubelstukken tijdens het spelen door de acteurs op natuurlijke wijze verplaatst worden, zodat er maar heel weinig tijd nodig is om de laatste aanpassingen te doen voor het tweede (en dan tevens) laatste bedrijf.

Charlotte Hastings

EERSTE BEDRIJF

Het interieur van een villaatje aan zee. Een avond in januari.

In de achterste muur bevindt zich een gemetselde, brede open haard en een plank er boven met oude chinese kruiken enz. Links van de haard staat een bruin beklede fauteuil. Rechts er tegenover staat een antieke leunstoel met een hoge rugleuning, bekleed met felgroene, doch sjofele fluwelen stof. Links van de muur met de open haard staat een kastje met een elektrische ketel er bovenop en een stopcontact. De kast heeft een praktische functie: erin bevinden zich spullen om koffie te zetten, zoals een pot instantkoffie, en suiker. In de muur links van de open haard verbeeldt een lang gordijn van chintz-stof een trap naar de slaapkamers. De deur naar de hoofdingang van het huis zit midden in de rechtermuur. Bij de deur naast de open haard staat een groot dressoir met laden en een kast eronder. Op drie planken staan boeken, een stel kop-en schotels, een schetsblok enz. Midden in de linkermuur zit een schuifraam (praktische functie) met gordijnen van chintz-stof. Onder de vensterbank staat een bank met kussens (chintz-stof) De stof van de bank loopt door tot op de vloer. Naast het raam hangt nog een gordijn tot op de grond, deze verbeeldt de ingang naar het atelier en de tuin. De huisraad is eenvoudig. Rechts naast de hoofdingang een dienwagentje, daarboven een spiegel aan de muur en een rij haken waaraan twee winterjassen hangen. Midden in de kamer een eettafel waarvan een gedeelte ingeklapt is. Aan beide uiteinden staat een biezen stoel en een derde stoel staat tussen het gordijn in het midden en de bank onder het raam. Op de vensterbank bevindt zich een moderne telefoon met een erg lang snoer. Alles is schoon en helder, maar wel wat haveloos. Als het doek opgaat, brandt het vuur in de open haard. Er is een lijn gespannen boven de open haard met twee theedoeken en een dunne trui eraan. De gordijnen voor het raam zijn gesloten. Stemmen en gelach zijn achter hoorbaar.

Elsie (achter): Nee, Dino..! Nee...! (Elsie komt lachend binnenrennen, een slank aantrekkelijk meisje van ong. 25 jaar. Ze draagt een mooie kanten bh en een nette rok van tweedstof die ze dichtritst terwijl ze binnenkomt)

Dino (achter): Elsie! (hij rent midden naar binnen. Hij is ergens voor in de dertig, heel knap en met zeer veel charme. Hij draagt slechts een felgekleurde korte broek) Kom terug in bed! (Elsie haalt de trui van de waslijn en trekt hem aan)

Elsie: Het is al vijf uur in de middag. En stel je voor dat die telefoon zo weer begint te rinkelen.

Dino: Leg de hoorn er naast. *(hij gaat achter haar staan en slaat zijn armen om haar heen terwijl hij haar in haar nek zoent)*

Elsie: Hou op alsjeblieft! Ik moet aan het werk.

Dino: Het is nog lang geen openingstijd.

Elsie: Ik doe ook nog wel andere dingen dan bier tappen.

Dino *(houdt haar nog strakker vast)*: Dat weet ik.

Elsie *(vechtend om los te komen en lachend)*: Ik zei toch dat je op moest houden, Dino, stop nou! *(er wordt rechts hard geklopt)* Oh, verdorie, nu staat er ook nog iemand aan de deur. Jij bent niet aangekleed, ik ga wel. *(er wordt weer geklopt)*

Henry *(achter, roept)*: Dino, Dino!

Dino: Oh jee, dat kan niet. Henry...!

Elsie: Dat kan je tante helemaal niet zijn. Die komt pas volgende week.

Henry *(achter, roept)*: Dino!

Dino: Zo te horen is ze nu al gekomen.

Elsie: Ga jij naar boven en trek je broek aan. *(roept)* Ik kom al, ik kom eraan! *(gaat gehaast rechts af. Dino gaat midden snel af door het gordijn. Verwarde stemmen klinken rechts)*

Henry: Goeienavond...

Elsie *(tegelijk)*: Dominee..?

Merry: Hallo, Elsie... *(Elsie komt terug, houdt de deur open)*

Elsie: Hierlangs, ja... *(Henry komt binnen. Ze is een slanke, elegante vrouw van ergens in de vijftig met een bedrieglijk zachtaardige uitstraling, schrandere ogen en een natuurlijke warmte. Ze draagt een goed gesneden donker (mantel)pak, geen hoed en heeft een bontjas over haar schouders gedrapeerd. Ze draagt een handtas, heeft handschoenen aan en is lichtelijk buiten adem. Meredith (Merry) Gane komt achter haar binnen met de dure leren koffer van Henry. Hij is een donkere, vriendelijke jongeman, ong. 35 jaar oud, draagt zijn domineeskleiding onder een korte schapeleren jas. Hij zet de koffer op het dienwagentje. Henry werpt een snelle blik op de kamer en steekt haar hand uit)*

Henry *(glimlachend)*: Jij bent Elsie, he ?

Elsie: En u moet Dino's tante zijn, kom maar gauw binnen, dan wordt u weer warm. *(Merry komt naar voren en neemt de jas van Henry's schouders)*

Merry: Zal ik deze aannemen...

Henry: Oh, dank u, graag. *(ze loopt naar de tafel, zet haar handtas neer en trekt haar handschoenen uit. Merry legt de jas op het dienwagentje)* Neem me niet kwalijk, maar ik moet even op adem komen. Hoeveel treden telt dat pad naar boven?

Elsie *(lachend)*: Het lijkt veel meer door de steile helling, maar het zijn er

maar vier-en-dertig.

Henry: Vier-en-dertig...!

Elsie: En het pad loopt met een boog rechts om het huis. Als u door de voordeur gaat en rechtsaf slaat, kan ik uit het raam naar links kijken en u helemaal naar beneden zien lopen. Merry, hoe heb je mevrouw Henry ontmoet

Merry: Ik was op het station om wat boeken op te halen en daar vond ik deze dame in nood.

Henry: Ik heb een paar keer geprobeerd te bellen vanuit de telefooncel daar, maar...

Elsie: Oh, dat spijt me, we eh waren- eh, we waren *(stopt even)* druk, druk bezig bedoel ik... *(Dino valt binnen midden, hij draagt nu een oude, maar zwierige zijden ochtendjas en sandalen)*

Dino: Henry, tantetje! *(loopt naar haar toe en pakt haar beide handen)* Wat een absoluut onvergeeflijk misverstand. De veertiende. Volgende week!

Henry: De vierde. Vandaag.

Dino: Ik buig mijn hoofd vol schaamte. Wel, er is dan misschien geen rode loper aanwezig, maar wees welkom- wees hartelijk welkom- in Huize Zeemeeuw. Blijf zolang je wilt. *(hij kust haar handen)*

Henry *(droog)*: Dank je, Dino. Mooi gezegd.

Dino: En vergeef me dat ik je niet op kwam halen.

Henry: Jullie dominee kwam me te hulp op het juiste moment. *(ze gaat rechts aan tafel zitten en zet haar handtas op de grond)*

Dino: Dat doet hij altijd, die man is een zegen. Merry, wil je wat drinken ?

Merry: Nee, nee dank je. *(kijkt op zijn horloge)* Om zeven uur begint de parochie-vergadering. De voorzitter explodeert als we te laat beginnen. *(loopt naar Henry toe)* Dag, mevrouw Ellis, ik ben blij dat ik u van dienst kon zijn.

Henry: Dank u. *(ze geeft hem een hand)* Ik ben u heel dankbaar.

Merry: Als u blijft, hoop ik, dat wij elkaar nog eens zullen ontmoeten.

Henry: Mocht dat het geval zijn, de meeste mensen noemen me mevrouw Henry.

Merry: Ik heet Merry. *(ze schudden handen. Hij zwaait naar Dino en Elsie)* Tot ziens...

Elsie: Ik laat u even uit...

Dino: Daag, Merry. *(Elsie en Merry gaan rechts af)* Had je een akelige reis?

Henry: Perfect totdat ik hier kwam. We kwamen een andere auto tegen in een smalle straat en een bijzonder onredelijk personage wilde de dominee terug laten rijden.

Dino: Zei Merry wie het was? *(Elsie komt terug)*

Elsie: Laat je tante eens even zitten en uitrusten. Dan maak ik een lekker kopje koffie voor haar, met een scheutje rum erin. *(ze loopt naar het kastje en zet de ketel aan)*

Henry: Wat een geweldig idee! Jullie dominee, wat een aardige jonge man is dat.

Dino: Hij is pas hier. Ik ben bang dat hij het niet altijd even makkelijk heeft.

Henry: Ik had nooit gedacht....

Dino: Zijn voorganger was een oude, zilverharige heilige die rechtstreeks uit de hemel kwam...

Elsie: Hou eens op met die onzin en breng de spullen van je tante naar boven. *(ze pakt de koffer en de jas van het dienwagentje en geeft hem de koffer)* En hier, *(geeft hem de jas)* wees voorzichtig. En kleed je eens fatsoenlijk aan voor je terug komt. *(Dino lacht, kust het puntje van haar neus en gaat midden af door het gordijn. Elsie opent de kast bij de haard en haalt er een klein dienblad met een mok, een pakje koffie (instant), een flesje rum enz. uit. Intussen gaat de dialoog gewoon door)*

Henry: Elsie, als het niet uitkomt, zoek ik voor een paar dagen wel een hotel hoor.

Elsie: Oh, nee hoor, dat is niet nodig. Hij heeft uw kamer nog niet geschilderd, maar het is er schoon en we kunnen zo schone lakens ophalen bij Lucy Morris. Zij doet ze voor mij in de machine. *(ze brengt het dienblad naar de tafel en lepelt koffie in de mok)* En er is een kleine badkamer achter de keuken. Het is niet veel bijzonders, maar alles werkt. *(de ketel kookt. Ze neemt de mok er mee naar toe. Ze vult de mok en loopt terug naar de tafel)* Alstublieft. Hebt u honger?

Henry: Nee, dank je, ik heb in de trein al iets gegeten.

Elsie: Oh, dat plastic voedsel, dat kun je toch geen eten noemen. Ik zou nog een ommelet voor u kunnen maken voor ik naar "De Zeekreeft" ga.

Henry: Dank je, maar doe geen moeite. Wie of wat is "de Zeekreeft"?

Elsie: Ons plaatselijke cafe. Ik werk daar.

Henry: En je woont hier?

Elsie: Meestal. Soms blijf ik bij mijn zuster, Delia. Zij heeft de winkel. Met Arthur.

Henry: Haar man?

Elsie *(lachend)*: Nee, ze heeft geen man. Alleen Arthur, hij is bijna vier. Soms help ik ze een handje. Ze zijn allebei niet helemaal goed zoals je dat noemt.

Dino *(vanachter)*: Elsie! Elsie! Waar is mijn spijkerbroek?

Elsie (*roept*): Je bent 'm zelf kwijtgeraakt, zie maar dat je hem dan ook zelf weer vind! (*tegen Henry*) Hij moet stevig aangepakt worden, ziet u?

Henry: Ja, ik zie het. Je werkt in een cafe, je helpt in een winkel en met de verzorging van een kind en daarbij vertroetel je mijn charmante maar luie neef ook nog eens. Waarom?

Elsie (*sober*): Zijn meesterwerk.

Henry: Zijn wat?

Elsie (*gaat op rand van de tafel zitten*): Dat geweldige schilderij waar hij mee bezig is. Als dat af is, zijn we uit de zorgen.

Henry: Aha. En wanneer is het einde van die grote onderneming in zicht?

Elsie: Wie zal het zeggen? Soms is hij er weken druk mee en dan schraapt hij plotseling alle verf eraf en begint opnieuw.

Henry: Waar werkt hij ? (*ze drinkt wat en zet de mok op tafel*)

Elsie: Hij heeft daar een atelier. (*ze wijst naar het gordijn links*) Het is eigenlijk maar een kleine ruimte, maar het heeft een deur naar de tuin en Willy Flagg heeft er ramen ingezet. Hij kan de telefoon daar ook aansluiten, dus je kunt wel zeggen dat hij zich er redden kan.

Henry: Werkt hij op het moment?

Elsie: Ik weet het niet zeker. Soms zit hij gedichtjes te schrijven voor Arthur. Die zijn echt prachtig, mevrouw Henry, wilt u ze een keer lezen?

Henry: Ja, ik denk het wel. (*ze drinkt haar mok leeg*) Dank je, Elsie. Dat was heerlijk.

Elsie: Maar u zou wat moeten eten. Dino haalt me straks op en dan eten we daar wat, maar u zou dat niet willen, dat weet ik zeker! Lucy Morris heeft gisteren een van haar pasteien gebracht. Ik zou hem op kunnen warmen en nog wat koffie maken.

Henry: Dat lijkt me een goed idee.

Elsie (*loopt naar gordijn midden en roept*): Dino! Wil jij de pastei eten met je tante?

Dino (*vanachter*): Natuurlijk. (*Elsie rept zich terug naar de tafel en verzamelt alles op het dienblad*)

Elsie: Het duurt maar een minuutje in de grill.

Henry (*staat op*): Terwijl jij daar mee bezig bent ga ik even boven mijn kamer bekijken, goed?

Elsie: Maar natuurlijk. Helemaal naar boven en dan is het recht tegenover de trap. (*Henry gaat midden af door de gordijnen. Elsie haalt de twee theedoeken van de lijn boven de open haard en drapeert ze over haar schouder. Dino komt binnen in een nette spijkerbroek en een dikke koltrui. Elsie tilt het dienblad op en draait zich om, om Dino aan te kijken. Zachtjes*) Je hebt me niet verteld dat ze een dame was.

Dino (*lachend*): Nee, m'n lief, ze is wat men vroeger een "beschaafde dame" noemde.

Elsie (*scherp*): Ga dan maar eens een mooi schoon tafelkleed zoeken. Straks denkt ze nog dat we een stelletje barbaren zijn. (*ze gaat rechts af. Dino loopt naar de kast en haalt een rood-geblokt tafelkleed uit de bovenste la. Hij spreidt het uit over de tafel, loopt weer naar de kast en haalt een fles wijn en twee glazen die hij op tafel zet. Hij tast in zijn broekzak en produceert een kurketrekker. Henry komt midden binnen door het gordijn*)

Henry: Wat een leuk kamertje. Al die hoekjes, en wat een schitterend uitzicht.

Dino: Weet je, het was eigenlijk wel slim van mij om het nog niet te schilderen. Nu kun je je eigen kleur kiezen.

Henry (*loopt terug naar de tafel*): Dat noem ik nou iets in je eigen voordeel uitleggen, Dino? Mag ik je iets vragen? Mag ik mijn bed hier naar toe laten transporteren? En nog een of twee dingen, persoonlijke dingen?

Dino: Laat alles maar komen wat je wilt, tantetje-lief. We raken het wel ergens kwijt.

Henry: Dank je.... (*ze begeeft zich naar de stoel rechts, Dino loopt achter haar langs en houdt de stoel uitnodigend vast zodat ze kan gaan zitten*)

Dino: En omdat dit een passende gelegenheid is, dacht ik dat we wel een flesje konden openmaken. (*Hij draait de kurketrekker in de kurk. Henry reikt naar de fles en kijkt naar het label*)

Henry: Neem me niet kwalijk dat ik het vraag, maar kunnen wij het ons veroorloven om veel van zulke flessen open te maken?

Dino: Veel? Ach, alles heeft zo zijn grens, maar... Laat je geweten rusten.

Henry: Hoezo?

Dino: Wel, ik heb nog inkomsten van enkele schetsen van vroege toeristen en ik ben nog bezig met een poster in twee kleuren voor de plaatselijke vereniging van huisvrouwen. (*verwijdert de kurketrekker, vult de glazen en duwt er een naar haar toe*) Oh, proef en constateer de goedheid van de Heer! (*heft zijn glas in haar richting. Ze drinken beiden*)

Henry: Hmm, wat bereken je je klanten eigenlijk?

Dino (*lachend*): Gewoon de prijs van de fles.

Henry: Dino!

Dino: Henry, lieve tante, leef bij de dag. Morgen kunnen jij en ik wel een grijze flard wolken zijn in de blauwe lucht. (*denkt na*) Dat zou ik kunnen schilderen; de donkere rook, het zachte blauw. En dan zou ik het " Na

dit leven" noemen. *(hij lacht en gaat links naast haar zitten)* Maar dit is het echte leven he, tante? Wat wil je nog meer? Een homp brood, een kruikje wijn?

Henry *(zacht)*: En Elsie.

Dino: En Elsie?

Henry *(nog steeds zacht)*: Waarom trouw je niet met haar?

Dino: Nee, dat zou niet eerlijk zijn.

Henry: Waarom niet?

Dino: Op een dag zal ze iemand ontmoeten die haar een goed leven te bieden heeft, kleren en geld. En baby's, van die lekkere dikke Botticelli cherubijntjes.

Henry: Misschien wil ze helemaal geen kleren en geld. *(droog)* En wat is er zo moeilijk aan het leveren van Botticelli-baby's?

Dino: De moeilijkheid is om dat niet te doen...

Henry: Maar... *(Dino leunt over de tafel en vult haar glas bij)*

Dino *(weloverwogen)*: Hoe is het tegenwoordig met je zuster Sabrina? Nog steeds met z'n tweeën in een eenpersoonsbed? *(Elsie komt op van rechts met het dienblad waarop de pastei, borden, koffiekoppen, bestek enz.)*

Elsie: Zo, daar ben ik dan. *(ze zet het dienblad op tafel, loopt naar de haken rechts voor haar jas en komt terug midden terwijl ze hem aantrekt, al die tijd pratend)* Nou, gedraag je een beetje en zorg goed voor je tante. Dag, mevrouw Henry. *(ze haast zich naar de deur rechts en draait zich om)* En Dino, je kunt haar maar beter wel over "Vulkaan" vertellen. *(ze rent weg rechts en slaat met de deur. Dino leunt achterover in zijn stoel. Tijdens de volgende scene eten ze hun pasteitje en drinken koffie en wijn)*

Dino: Zo, Henriëke, Schijnbaar heeft onze eerbiedwaardige en pasgeleden overleden oom je te water gelaten zonder middelen van voortstuwing.

Henry *(droog)*: Zo zou je het kunnen zeggen, ja.

Dino: Charles belde me op. Als advocaat van de familie vond hij dat ik het weten moest. Het lijkt erop dat elke cent naar een liefdadig doel gaat.

Henry: Ja, naar de afdeling research van het archeologische team. *(ze pakt haar handtas en zet hem op tafel, haalt er een bril en een opgevouwen document uit. Ze zet de bril op en opent het document)*

Dino: Henry, ik kan het gewoonweg niet geloven, je bent al die tijd bij hem geweest, hebt altijd alles voor hem georganiseerd, voor hoelang? Dertig jaar? Hij kan toch zomaar niet..

Henry *(leest)*: "Aan mijn nicht Henriëta Margaret Ellis-die al in het bezit is van zekere kleine emolumenten en die zo efficiënt vele jaren reizen

en genadig leven met me heeft gedeeld...

Dino: Ja?

Henry (*rustig*): ...laat ik na de som van twaalfhonderd gulden met grote dankbaarheid...

Dino: WAT? (*Henry steekt waarschuwend een hand op en leest verder*)

Henry: ...ook de overgebleven vier flessen Trenellenburg-cognac vertrouw ik haar toe en ik meen te mogen aannemen dat zij dusdanig beschaafd is dat zij deze nooit zal drinken na een maaltijd met schelpdieren. (*ze vouwt het papier weer op en stopt het terug in haar tas*)

Dino: Dat is een belediging!

Henry: Oh, nee, Dinootje, wacht maar tot je het geproefd hebt.

Dino: Die ouwe gek! Natuurlijk, IK verwachtte niets, maar is er niets, helemaal niets voor wie dan ook in de familie?

Henry (*opgewekt*): Geen rooie cent! (*ze zet haar bril af en legt hem naast haar bord*)

Dino: Goeie genade, ik durf te wedden dat ze allemaal woest zijn. Ik zie het voor me. Wallace... nee, wacht. (*hij springt op, gaat naar de kast om zijn schetsblok te halen en komt terug naar de tafel terwijl hij in zijn zak voelt*) Potlood, potlood, waarom heb ik nooit een potlood.... (*hij vindt er een, strijkt het papier glad op tafel en begint te schetsen met snelle, zekere bewegingen*) Wallace, hij lijkt hier op Cromwell in een slecht humeur-gewoon z'n wenkbrauwen wat lager tekenen-en Emily-trekt haar mondje samen in afkeurende rimpels. En zus Sabrina-arme Sab-te gespannen, te mager, en dan al die rammelende kettingen. (*hij duwt de schets naar Henry*)

Henry: Dino... en dat in een paar lijnen. Het is briljant. (*langzaam*) Er moet een onderschrift bij.

Dino: Hoe ging die zin ook weer? Die al in het bezit is van zekere kleine emolumenten?

Henry (*rustig*): Enkele investerinkjes, en een beetje lijfrente. Ik zal mijn auto verkopen en de meeste van mijn sieraden. Charles zei...

Dino (*abrupt*): Charles zei "Mevrouw Henry heeft wel wat zakgeld. Wat ze nodig heeft is een thuis." (*Henry antwoordt niet*) Wel ja! Daar heb je je onderschrift (*schrijft*) "En allemaal piesen ze in hun broek en jammeren: Hoe pakken we Henry aan!" (*hij houdt de tekening omhoog*)

Henry (*kort*): Niemand heeft de mogelijkheid om iets te doen.

Dino: Kom, kom, wie steunde Wallace's eerste onderneming? Wie stond garant voor Emily's hypotheek? Hoeveel ging er naar Sabrina's bureau?

Henry: Ik denk dat ik genoeg geld bij elkaar kan krijgen om het allemaal

passend te maken.

Dino: Niet met een zelfzuchtige mini-magnaat, een heilige weldoener of- laten we het onder ogen zien- een nymfomane. Dus... *(hij drukt de schets tot een bal in elkaar en gooit hem in de open haard)*....wat jij nodig hebt op dit moment, tantetje, is de ruimte om op adem te komen.

Henry: En dus stuur je me een ansichtkaart. *(opent haar tas en haalt er een ansichtkaart uit. Leest)* "Lieve Henry, kom bij ons in huize Zeemeeuw. Het is er primitief en we hebben niet veel te verteren, maar Elsie is helemaal niet gulzig (behalve dan in bed) en ze is mooi als een morgenster. Dino. Ps. Stuur de aankomsttijd en ik kom je afhalen van de trein. Pps. Elsie is af en toe erg lawaaiig. In zulke nachten moet je dan op de muur kloppen." *(ze kijkt op, kalm)* Wat heb ik ooit voor je gedaan?

Dino: Dat kan je niet vergeten zijn. Toen ik van de universiteit werd weggestuurd...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto